

# SIEMENS INTERN

Fredag 19. mai 1972 Nr. 3

## Siemens Intern — rett i papirkurven

Hørt i Bergen. Representativt eller ikke, det er ord til ettertanke. Vedkommende fant lite av interesse i bladet - bare Linderud ditt og Oslo datt. Personlig er jeg enig i at endel nummer av avisen har hatt slagside og like gjerne kunne vært kalt Linderud Intern. Men jeg er ikke tynget av skyldfølelse. Vel redigeres avisen fra Oslo (Per Buer), men det kan vel ikke være meningen at medarbeiderne i Oslo skal frembringe stoffet fra region Vest og Nord.

Avisen har ingen ansatte. Medarbeiderne stiller til daglig med helt andre ting enn journalistikken. Ettersom "deadline" for utgivelsen nærmer seg, viser det seg i praksis at det er Oslo medarbeiderne som til syvende og sist må fylle sidene. Bidragene fra region Nord og spesielt fra region Vest er få. Og medarbeiderne i Oslo henter naturligvis stoffet fra sitt miljø - Linderud.

Når nå Oslo har flere medarbeidere som har viljen og evnen til å gjøre en journalistisk innsats, er det ingenting iveri for at vi kan være behjelpelig med bearbeidingen av stoffet. Men impulsene og ideene må Bergen og Trondheim selv komme med!

Siemens Intern eller Linderud Intern — vi sparker ballen tilbake. SEA

### GRATULERER BRIT!

Brit Johansen, vår eminente keeper på damenes håndball-lag, kan mer enn å redde andres skudd. Hun er også selv aktiv skytter i Siemenslaget.

I Aftenpostens landskonkurranse vant hun like godt sin klasse, og denne bedriften gjentok hun i kretsmesterskapet kort tid etter.

En ny skytterdronning i Siemens! Vi gratulerer med resultatene.

Trio

Brit - med 1. premie som gir mersmak

## Med et fast grep om paraplyen



Direktør Falkenberg, sjef for Region Vest, har fått bergensernes faste grep om paraplyen. - Bergensklimate er bedre enn sitt rykte, erklærer han. Bergensernes bekjente meddelsomhet har vi imidlertid ikke fått merke i Siemens Intern. Derfor sendte vi en "utsendt medarbeider" - SEA - til Bergen for å høre om det sto til liv. Og det gjorde det. Bare les på sidene 4 og 5.



## Raskere puls på legekontoet



Her presenterer vi den nye bedriftssykepleier ved S/O, Ingrid Grøtthe, som kommer til oss i en tid da hjerter er i skuddlinjen. Mer om dette inne i bladet.

### SIEMENS FAMILIETRIM

Solen var fremme og tæret løs på sneklattene, men en kraftig og sur vind feide over landskapet. Like fullt var det folk å se på alle høydedragene, og glad barnelatter å høre - både fra skogen og ved hytta.

Siemenslaget i Oslo arrangerte familietrim i Nordmarka 22. april med start og innkost ved Siemenshytta. Ca. 70 deltagere med stort og smått var møtt frem, og gjennomførte løypa i fin stil. Løypa var ca. 2 km lang og hadde flere artige poster underveis - så som ring-spill, pilkast og avstandsbedømmelse.

Etter "trimmen" ble det servert kaffe på hytta, og det var anledning til å få kjøpt mineralvann og pølser. Da solveggen ved hytta lå i le, var det mange som benyttet anledningen til å slika sol i et par timer før de bega seg på hjemvei til middagsgrytene.

Et vellykket arrangement var omkvedet både fra deltagere og arrangører. Trio

# Fra Rio Grande do Sul — til Linderud

# Her skal nye ovner vise hva de duger til



1.4.1972 tiltrådte siv.økon. Ragnar J. Steg stillingen som økonomisjef i Siemens A/S, hvor han overtar ledelsen av Økonomiseksjonen etter dir. Nils Simonsen.

Steg var tidligere knyttet til Borregaards prosjekt i Guaiba i delstaten Rio Grande do Sul, helt syd i Brasil.

— Hvorledes har det seg at De havnet i Brasil?, spør vi den nye økonomisjef.

— Jeg hadde vært ansatt i Borregaard siden 1959. I 1965 kom jeg aktivt med i arbeidet vedrørende oppføringen av en cellulosefabrikk i Brasil.

— Jeg trodde prosjektet var av nyere dato. Leste jeg ikke nylig noe i dagspressen?

— Det er riktig. Anlegget ble offisielt innviet i mars i år, selv om fabrikken har vært i produksjon fra nyttår. For mitt vedkommende arbeidet jeg i Norge med planleggingen helt frem til 1969, da jeg reiste over for å være med å bygge opp administrasjonen.

— Lærte De portugisisk?

— Tja, det var absolutt nødvendig at man kunne gjøre seg noenlunde forstått på portugisisk. Som merkantil leder hadde jeg kun brasilianere i min gruppe, og det er ikke vanlig at man behersker engelsk i Brasil.

— Og nå bytter De til tysk grammatikk?

— Jeg håper jo språkkunnskapene fra tidligere lar seg friske opp. Tross alt har jeg hatt en hvis tysk utdanning utover artiumpensumet.

— Hva får så en nordmann til å vende ryggen til Brasils hvite badestrender?

— Jeg innrømmer at jeg likte meg godt i landet. Brasilianerne er svært åpne og gjestfrie, men jeg så oppholdet mitt kun som midlertidig. Firmaets po-



På elektrovarmefabrikken i Trondheim har man nylig tatt i bruk et nytt klimarom, hvor man kan utprøve våre varmeprodukter (og forsåvidt også konkurrentenes) under forskjellige forhold. Således kan man få til en "utetemperatur" på ned til  $-20^{\circ}$ , man kan simulere forskjellige typer rom, f.eks. rom med to yttervegger, med forskjellig vindusflate, solinnstråling, isoleringsevne i veggene osv. Selvsagt kan man også foreta målinger med vårt nye produkt Desevent.

litikk er at brasilianerne etterhvert selv skal overta driften.

— Hva er Deres førstehåndsintrykk etter møtet med Siemens konsernet?

— Vel, på en måte kommer jeg til et mindre firma. Den norske delen av Siemens er mindre enn Borregaard, derimot representerer konsernet Siemens igjen et langt større firma.

Som vel alle nyansatte føler jeg en hvis frustrasjon over ikke straks å kunne ta del i produktivt arbeid. Jeg innser at det vil ta meg mange måneder før jeg virkelig kan gjøre nytte for meg. Jeg har

Det er av stor betydning for utprøvingen av våre varmeovner at vi har et godt klimarom. Det var derfor ikke noe rart at konstruksjonssjef Hans Bratten smilte fornøyd da vår fotograf på en streifjakt fant ham inne i det nye klimarommet, opptatt av tanken på alle de målinger han nå skal kunne realisere.

Nyervervelsen vil ikke gjøre det gamle klimarommet overflødig, og betyr en betydelig økning av laboratoriets kapasitet.

merket at organisasjonen i Siemens stiller store krav til — ja forutsetter et godt samarbeid avdelingene imellom. Jeg håper etterhvert positivt å kunne bidra til dette samarbeidet.

PS Forøvrig bør oppmannen for fotballgruppen notere seg at vår nye økonomisjef var og er en stor fotballentusiast. (Halvveis Sarping)

SEA

## Dr. Øivind Larsen: Større fleksibilitet i legetjenesten

I tiden fremover vil det bli enkelte forandringer i legetjenesten i Siemens Oslo. De enkelte vil merke dette på at innkallelserne til årlig kontroll ikke kommer fullt så regelmessig som før, mens det på den annen side blir større adgang til konsultasjoner.

Bedriftslegen, dr. Øivind Larsen, forteller at dette er en rasjonalisering som vil effektivisere arbeidet og gi mer tid til rådighet for dem som virkelig trenger helsetjenesten og til de funksjoner som forøvrig er tillagt bedriftslegen.

Hovedprinsippet blir at konsultasjoner og helsekontroll kombineres. Hvis man en dag finner å ville oppsøke bedriftslegen for en eller annen plage, kan det godt hende at den rutinemessige helsekontrollen vil bli foretatt samtidig med at det blir gitt råd og behandling for den aktuelle lidelsen.

— Vi går inn for å få "kaldprat og tomsnakk" ut av bedriftslegetjenesten, sier dr. Larsen. Et nytt skjemasystem og EDB-basert dokumentasjon av undersøkelsesresultatene skal sørge for at ingen blir "glemt" og at de som det er noe å bemerke ved, f.eks. høyt blodtrykk, blir kontrollert så ofte som nødvendig.

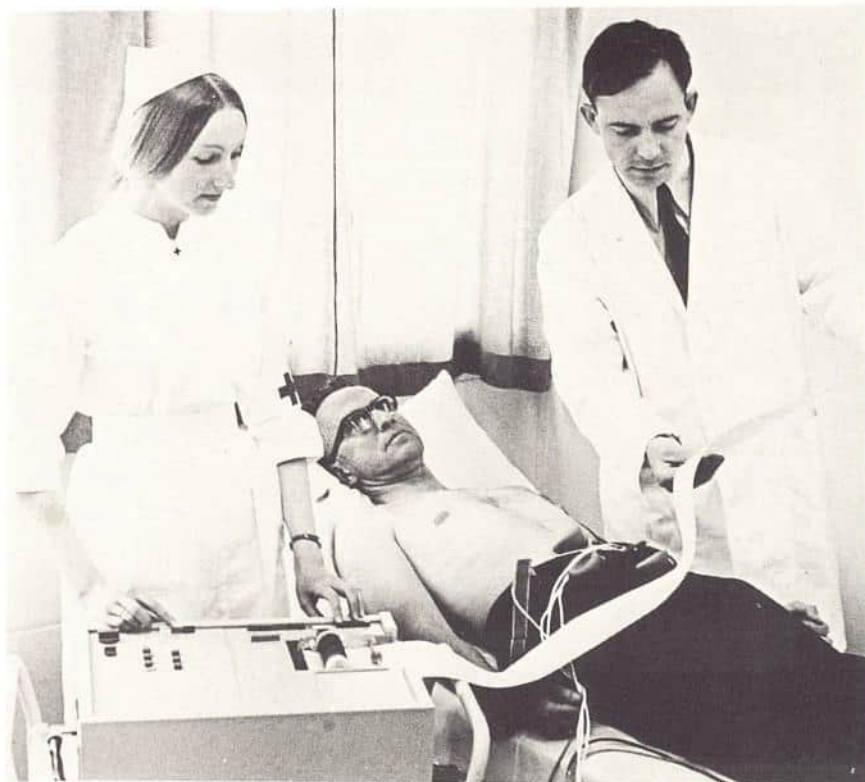
— Men hva med dem som ikke kommer til noen konsultasjon?

— De vil bli innkalt til helsekontroll på samme måte som før. Når pasientregistret blir gjennomgått med noen måneders mellomrom, vil det vise seg hvem som har vært innom kontoret, og hvem som må innkalles.

— Samtidig tar vi også i bruk en del nytt laboratorieutstyr som er blitt anskaffet i den senere tid. Antallet blod- og urinprøver som kan undersøkes ved bedriftslegekontoret, er dermed blitt vesentlig utvidet, og vi får langt bedre muligheter enn før til å bedømme helse-tilstanden. Disse laboratoriefunnene vil utgjøre en viktig del av grunnlaget for prioriteringen i helsearbeidet.

— Alt i alt regner vi med at omleggingen vil føre med seg kvalitetsmessig bedre helsekontroll, bedre tid ved hver undersøkelse og konsultasjon og større anledning til å ta oss av personer med særlig sykdomsrisiko eller som har spesielle problemer, sier dr. Larsen.

## Hjertene granskes ved Siemens Oslo



I den senere tid har vi kunnet legge merke til en elektrokardiograf på bedriftslegekontoret i Oslo. Flere har allerede pent måttet legge seg på benken, fått ledninger tilkoblet både armer og ben og måttet se hvordan apparatet har spydd ut en mystisk kurve over hjertets tilstand.

Vi har hørt rykter om at det skal bli enda mer av slike undersøkelser, og spør bedriftslegen, dosent dr. med. Øivind Larsen, hvordan dette har seg.

— Ved en så hyppig og ofte så alvorlig sykdomsgruppe som hjerte-kar-sykdommene er det viktig å avsløre begynnende tegn på sykdom så tidlig som mulig. Derved kan vi komme igang med forebyggende behandling på et langt tidligere tidspunkt enn når de første symptomene bringer pasienten til legen. Elektrokardiografen gir her et viktig supplement til den vanlige kliniske undersøkelsen ved den rutinemessige helsekontrollen. EKG'et kan varsle når et forhøyet blodtrykk begynner å bli farlig, om hjertet har rytmeforstyrrelser, om det har unormal belastning og også gi andre viktige alarmsignaler. Etter en nødvendig innkjøringsperiode kommer

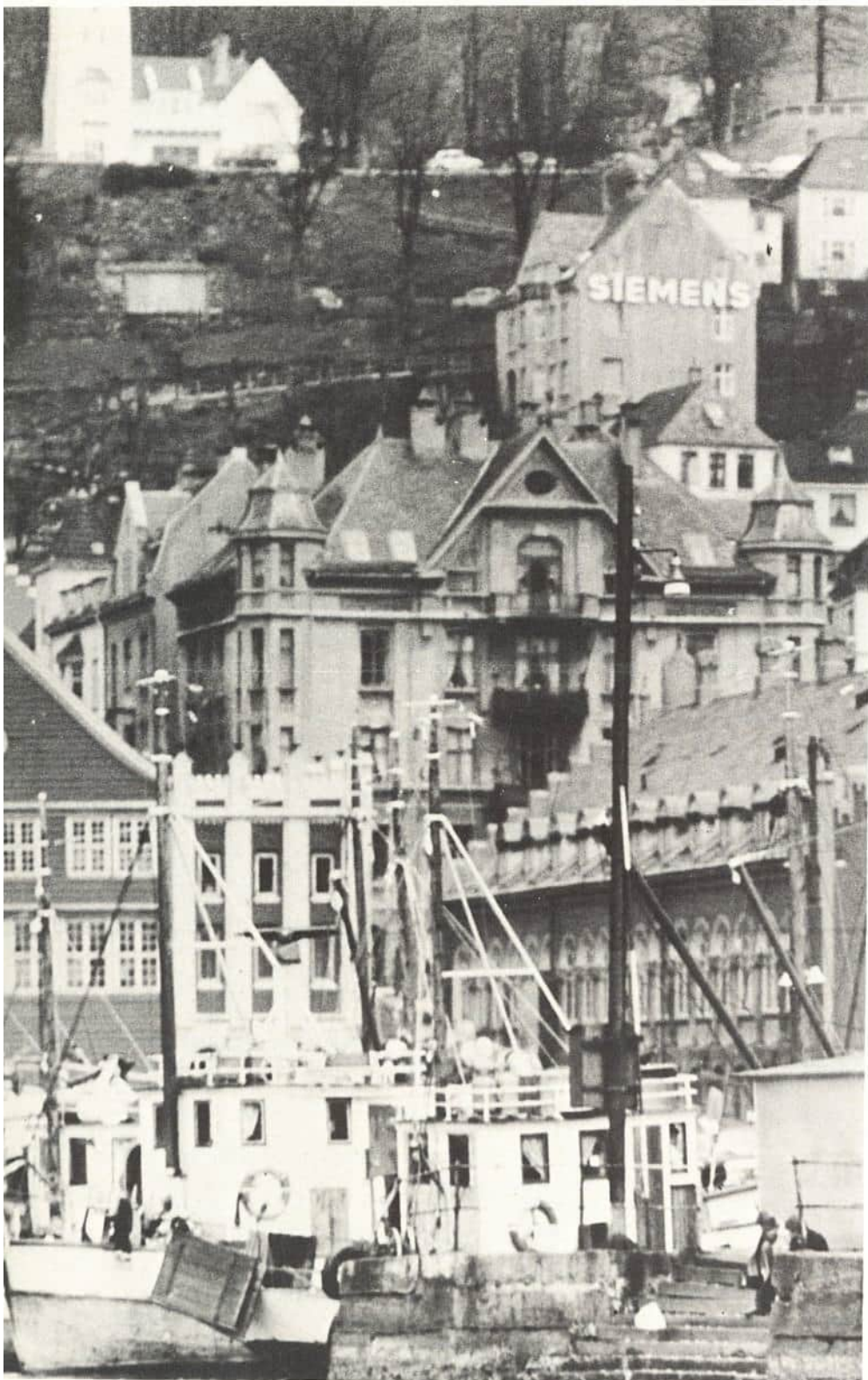
EKG-apparatet er et nytt innslag i helsekontrollundersøkelsen ved Siemens Oslo. På bildet ser vi dr. Øivind Larsen granske papirstrimmelen som viser hvordan driftingen i Trygve Larsens hjerte virker. Ved rutinemessige EKG-undersøkelser blir det en mengde papir å holde orden på. Ingeniør Trygve Larsen har vært med på å løse dette problemet, idet han har konstruert hjelpemidler til mikrofotografering og projeksjon av kurvene. Her er han plassert på benken til ære for fotografen, og illuderer glimrende som lidende pasient med søster Ingrid ved sin side.

vi nå til å sette EKG-takingen mer i system.

— Vi har hørt forlydender om et spesialopplegg for menn mellom 40 og 60 år?

— Det er dessverre slik at denne aldersgruppen er særlig utsatt for hjertesykdom, men dette vil også si at forebyggende behandling kan ha spesiell nytte. Derfor har vi ordnet det slik at alle menn mellom 40 og 60 år ved Siemens i Oslo kan få delta i et større anlagt forskningsprosjekt som ledes av professor, dr. med. Ole Storstein ved Rikshospitalet, og tar sikte på å kartlegge tidlige tegn på hjertesykdom. Det er i alt 2 000 menn fra Oslo-området

# Byggeplanene må vente — men det er da blitt utvidelser i Bergen



Det er ikke vanskelig å få øye på Siemens i Bergen. Om en nå hever blikket fra kummene på fisketorget, beundrer gavlene på Tyskebryggen eller studerer tårnet på Domkirken - i bakgrunnen, litt opp i fjellsiden lyser bokstavene "SIEMENS" mot en. Tar du turen opp mot skiltet finner en noe av det gamle Bergen med gasslykter, brosteinlagte trange og bratte smau. På denne årstid treffer du kanskje ekserserende "peletonger" av buekorpset "Skansen Bataljon". Men Siemens finner du bare ikke der. De holder til på en helt annen kant av i byen - i C. Sundtsgate.

## Hvem er Tom?

Like prangende som Siemens-skiltet virker på Vetterlidsalmenning, like anonym er firmaets avdeling i Bergen. "Tom's Hotell" står det over inngangen i neonskrift. Nå har man ikke i Bergen utvidet Siemens' bransjemessige virkefelt, ei heller er skiltet ment som en dårlig spøk. Forklaringen er enkel - Tom driver hotell i samme bygning, og har hos verten trukket det langste strået hva gjelder utvendig skilting.

## Sentralt, men trangt

For en tid tilbake oppsto det en merkelig situasjon på lageret i Sundtsgate. En trailer hadde losset 5 tonn på rampen, og derved hevet den seg så mye på fjærene at den ikke lenger kom ut under den lave vippeporten. Husets kloke hoder ble raskt sammenkalt, og man henga seg til en høytravende teknisk og økonomisk disputas rundt muligheten og følgende av en demontering av vippeporten. Med Colombi-egget serverte en passerende løpergutt: "Dåkker kan jo sleppe luften av dekkene!" Som sagt så gjort. Sjøføren kjørte ut på felgen.

Hendelsen illustrerer på mange måter Bergenskontorets største hodepine - lokalene. Det var ikke første gangen at man måtte ty til en uortodoks løsning for å kompensere bygningstekniske mangler. Lokalene ligger sentralt, men man har ikke hatt utvidelsesmuligheter. Ekspansjonen ved kontoret i Bergen førte allerede for flere år siden til plassmangel. Alle improvisasjoner til tross ble det stadig trangere. Spesielt fortvilet var arbeidsforholdene ved verkstedet.

## Utvidelsen - et pusterom

Kontorsjef Alfheim kan berette om en langvarig jakt på "en endelig løsning". I investeringsprioriteringen har man hatt andre presserende prosjekter høyere på listen, og bergenserens byggeplaner og andre alternative løsninger har måttet vente.

Nylig har det imidlertid lyktes avdelingen å skaffe seg et pusterom. I lokalene hvor BMW's motorfabrikk tidligere holdt til, har Siemens leiet 1.300 m<sup>2</sup>. Med bare 850 m<sup>2</sup> lager og 500 m<sup>2</sup> til kontorer i Sundtsgate, skjønner man at utvidelsen letter trykket betraktelig. Verkstedet har flyttet over, og de frigjorte rommene er tatt i bruk av AKA. Dette har igjen ført til bedre plass på



Kontorsjef Alfheim er - som alle Siemensbergensere - glad for at man nå har fått mer albuerom.

anleggs- og salgsavdelingen. Alfheim regner med at Bergen nå har albuerom i ca. 3 år.

De nye lokalene ligger nesten under Puddefjordbroen på Damsgaardsiden. Intet vakkert skue, men her er god plass både innendørs og utendørs. Et tilhørende kaiområde nyttes til lagring av robust tunggods og arbeidsbrakker.

Innendørs har verkstedet funnet seg til rette. Største gulvflaten nyttes likevel som lager. Dels som buffertlager til Sundtsgate for plasskrevende varer (f. eks. SE) og dels lagrer man for verkstedet og montasjedriften.

#### Ingen kantine — Randi lager kaffen

I Sundtsgate har man kun et spiserom hvor man kan nyte sin medbrakte matpakke. En kaffetår er likevel å oppdrive - det sørger Randi Hoff for.

Favoriserer man ikke sin egen matpakke, så har man som sagt Tom's hotell i samme bygning.

#### Første halvår — svakere enn budsjett

Mens man i region Vest godt innfridde budsjettene pr. 30.9.71, har avdelingen i første halvdel av inneværende forretningsår merket konjunkturedgangen i industrien. Nedgangen har ført



Steen-Nilsen på AKA er blant dem som har fått bedre plass.

Stadig mer tunggods går via Bergen. På Damsgaard kan det nå lagres forsvarlig. ➔

til stans i investeringene hos en rekke viktige kunder.

#### Falkenberg likevel optimist

Dir. Falkenberg ser ikke mørkt på situasjonen. Under fjoråret fortsatte regionen sin sterke fremgang, og spesielt gledelig er det at installasjonsvirksomheten nå representerer en sunn forretning. Det er signaler i utlandet som tyder på en bedring i konjunktorene. Erfaringsmessig vil da markedet etter en tid også i Norge ta seg opp. Skipsbyggingindustrien på Vestlandet er i denne situasjonen langt bedre stillet enn industrien forøvrig. Til tross for at rederne lar moderne supertankere gå i bøyn, sitter verftene inne med store kontrakter. Siemens har i sterk konkurranse øket sin innsats på dette markedet.

Rent bortsett fra endel forskyvninger av omsetningen mener man i Bergen at totalbudsjettene for 71/72 vil holde.

#### Olje-eventyr

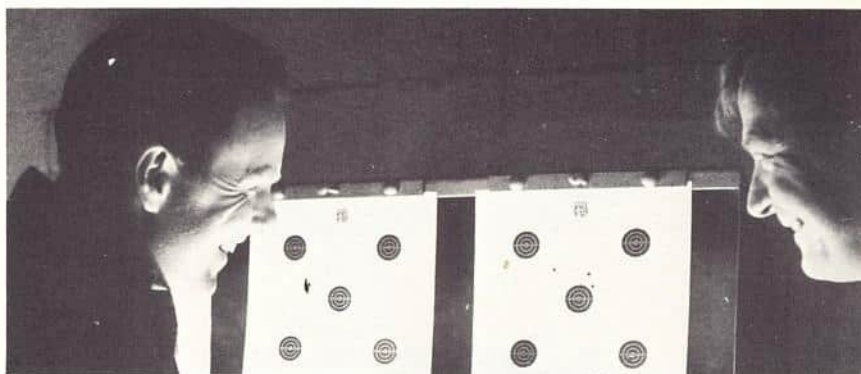
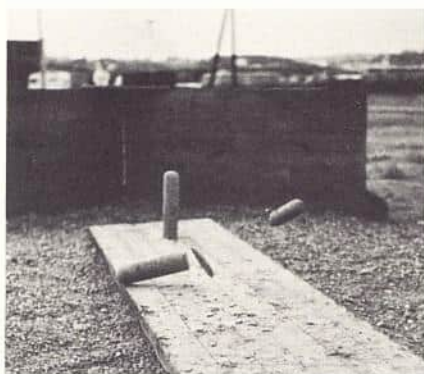
På Vestlandet hersker det en alminnelig optimistisk innstilling forbundet med oljeboringene i Nordsjøen. Siemens følger spent utviklingen. Som en påminnelse har dir. Falkenberg en flaske olje fra Ekkofiskfeltet på skrivepulten. Ellers bygges det mye på Vestlandet. Siemens håper å kunne ta del i utbyggingen innen universitets- og sykehussektoren. Store deler av næringslivet har også ærgjerrige byggeplaner. Alt i alt vurderer dir. Falkenberg Vestlandet som et område i kraftig utvikling. Landsdelens vekst i årene som kommer blir etter alle solemerker større enn i landet ellers. SEA

Denne flasken med den første norske oljen fra Ekkofiskfeltet står på direktør Falkenbergs bord for å minne ham om Vestlandets drøm og håp...



## Velrettet kast på skotthyllbanen

## Det smeller i kulverten under Elektrovarme- fabrikken



Oppmennene i skytegruppen, Egil Karlisen og Egil Trapnes (øverst) diskuterer resultatene etter den første skyting på den nye banen.



"Hylla" traff der den skulle, og "munkene" tar vegen ut i geografien.

Skotthylloppmannen Einar P. Sundøy i ferd med å avslutte et presisjonskast på skotthyllbanen utenfor Siemens på Sluppen.

"Skotthyll", stod det i Siemens Intern for en tid tilbake. Det er noe man driver med i Trondheim. Men hva er skotthyll?

Vi har gått til autoriteten, skotthyllgruppen i Siemens Trondheim, og fått følgende orientering:

Skytegruppen i Siemenslaget i Trondheim har nå fått sitt ønske oppfylt, nemlig egen bane for miniatyrskyting. Anlegget som er bygget i en kulvert under Elektrovarmefabrikken, er tatt i bruk. Kapasiteten er pr. i dag 3 skiver, men hvis interessen er til stede kan det utvides til 5.

Torsdag 9. mars var det offisiell åpning av banen og 13 stk. møtte fram. Det var tildels gode resultater som ble oppnådd, noe som tegner fint for fortsettelsen. Laget har idag et gevær for utlån til medlemmene, og en del har egne gevær, så det er å håpe at vi skal få til et skyttermiljø her i Siemens Trondheim.

Vi vil også få takke ledelsen her i Trondheim som har stilt seg velvillig, slik at anlegget i dag er blitt en realitet. Tra.



Skotthyllbanen består av 2 stk. treplater som er 5m lange og 0,6m brede, og er laget av 3" tykke planker. Plattene ligger på et 0,5m tykt gruslag, og har en avstand på 11m. På hver av treplattene er det plassert 3 stk. trekubber (munke) med en diameter på 8cm og en lengde på 20cm, 25cm og 30cm. Munkene har en poengverdi på henholdsvis 10, 20 og 30 poeng. Videre bruker vi

runde støpejernsskiver med en diameter på 11cm, og tykkelsen varierer med tyngden av skivene. F.eks. 1 kg skive har en tykkelse på ca. 1cm. Disse har 3 vektclasser. A skiver 1 kg, B skiver 0,5 kg og C skiver 0,25 kg.

Spillet går i hovedtrekk ut på å stå på den ene treplattan å kaste skivene, og prøve å treffe munkene på den andre plattan.

Det vil føre for langt å beskrive spillereglene nærmere her, men er det noen som er interessert, vil vi stå til tjeneste med en mere detaljert orientering. EES

# Motorklubben håper på bedre tider

Hjertene granskes — forts. fra side 3

som skal gjennomgå en meget inngående gransking med røntgen av hjertet, EKG, registrering av lyden fra hjerteslagene og en hel rekke blodprøver, i tillegg til en grundig legeundersøkelse ved dr. Jan Erikssen som har spesialisert seg på hjertesykdommer.

Forebyggende undersøkelser av denne type har stor betydning for den enkelte, men kan sjelden gjennomføres i større utstrekning, da de faller meget kostbare og dessuten ikke går inn under syketrygdens ytelser. Vi er derfor svært heldige som har fått anledning til å være med i et slikt program.

— Hvordan vil undersøkelsen foregå i praksis?

— De som hører hjemme i denne aldersgruppen, vil istedenfor vanlig årlig helsekontroll bli innkalt gjennom bedriftslegekontoret med anmodning om å møte en morgen på Rikshospitalet. Det hele vil ta noen formiddagstimer, men sett i relasjon til de mange henvisninger som ellers erfaringsmessig er nødvendige, vil det neppe bli noe særlig tidstap.

— Deltakelsen er frivillig, men vi håper alle vil benytte seg av tilbudet, da det jo i høyeste grad er i egen interesse.

Senere kontroller vil finne sted på bedriftslegekontoret som vanlig. I de tilfelle det påvises noe unormalt, vil pasientene bli tilbudt behandling enten her ved bedriftslegekontoret eller ved Rikshospitalet, alt etter hva som er mest hensiktsmessig.

Jeg må også nevne at Oslo kommune har satt i gang en hjerte- og lungeundersøkelse via Statens Skjermbildefotografering. Skulle noen av våre mannlige i alderen 40 - 60 år få brev om denne undersøkelsen, ber jeg dem melde fra til bedriftslegekontoret, da prosjektene blir samkjørt. Det er ikke nødvendig å møte begge steder. De som inngår i Rikshospitalets undersøkelse vil bli atskil- lig grundigere undersøkt enn ved det kommunale prosjektet, idet siktemål og forskningsmetodikk er noe forskjellige ved de to undersøkelsene.

— Når kommer de første innkallel- sene?

— Vi regner med å begynne i juni måned, og å bli ferdige i løpet av et halvt års tid.



Vårsola titter frem over åsen om mor- genen og det har begynt så smått å bli grønt på plenene. Det er tegn for den alminnelige bilfører på at nå kan bilen tas ut fra vintergarasjen, og vi begynner å polere og gå over det tekniske vidunder for å gjøre oss klare til sommerutfluk- tene.

Det kan være at vi mangler en del her og der - kanskje vi trenger nye dekk. Vet du forresten at vi i et sådant tilfelle har noe i huset som kan hjelpe oss. . . ?

— Helge Paulsen, - det er kommet oss for øret at vi har en "Motorklubb" i huset. Hva er den og hva gjør den?

— Siemens Motorklubb ble stiftet for bortimot 10 år siden med det primære formål å redusere utgiftene til bilhold mest mulig. De første årene arrangerte vi også noen billøp, men etterhvert som firmaet ble større, ble arbeidet med disse arrangementene for tidkrevende - så i de senere år har vi innskrenket oss til å skaffe oss forbindelser innen bilbran- sjen. Resultatet av dette er blitt at vi idag kan skaffe rabatt på absolutt alt av deler og rekvisita til bilen.

— Er det anledning til reparasjoner etc. utført av klubbens egne medlemmer på fritiden?

— Nei dessverre. Vi hadde håpet på det skulle blitt en mulighet for oss til å få en liten plass for dette da vi flyttet til Linderud. Vi hadde søknad inne alle- rede på et tidlig tidspunkt under plan- legningen av anlegget, men det ble des- sverre ikke plass til oss. Vi er stadig ute og søker etter et høvelig sted, og i øye blikket har vi en kontakt som muligens kan føre til noe.

— Hvem er medlemmer av klubben?

— Så lenge vi ikke har driftsomkost- ninger av noe slag, krever vi ingen kon-

Helge Paulsen: Verkstedlokale står øverst på vår ønskeliste. . . .

tingent, og derfor har alle ansatte i Sie- mens anledning til å benytte seg av våre tjenester. Rekvisisjoner til våre leveran- dører leveres ut av E. Thømte i Verksted- bygget og av H. Paulsen i Kontorbygget.

— Hva med fremtidsutsiktene for klubben?

— Vi håper at vi så snart som mulig skal klare å skaffe oss et lokale, utstyrt med verktøy og nødvendige hjelpemid- ler, så vi kan bli i stand til å utføre mindre reparasjoner selv på våre kjøre- tøy. Dette vil da selvfølgelig medføre at vi kan redusere våre bilutgifter ytterlig- ere. Trio

## VELKOMMEN NYANSATTE

Oslo:

Ingrid Grøtte, Legekontor  
David Johansen, Lager  
Else Synøve Hansen, Kantinen  
Arne Rognlien, Lagerkartoteket  
Liv Thorstein, EDB  
Rolf Øren, Postavd.  
Terje Johansen, Markedsf.materiell  
Sverre Vik, Seksjon Teleteknisk  
Harald Indrebø, AKA

Bergen:

Aase Pedersen, sentralbord dame  
Sverre Gilje, siv.ing.  
Harry Johnsen, sjåfør  
Bjørn Losnegaard, ingeniør

Stavanger:

Harald Hamre, salgsrepr.  
Kjell Winum, sjåfør

Etter at vi i forrige nr. av Siemens Intern skrev om vår eminente trompetist, Kvarvåg på trykkeriet, er vi blitt kjent med at det i bygningene her på Linderud skjuler seg flere jazzmusikere.

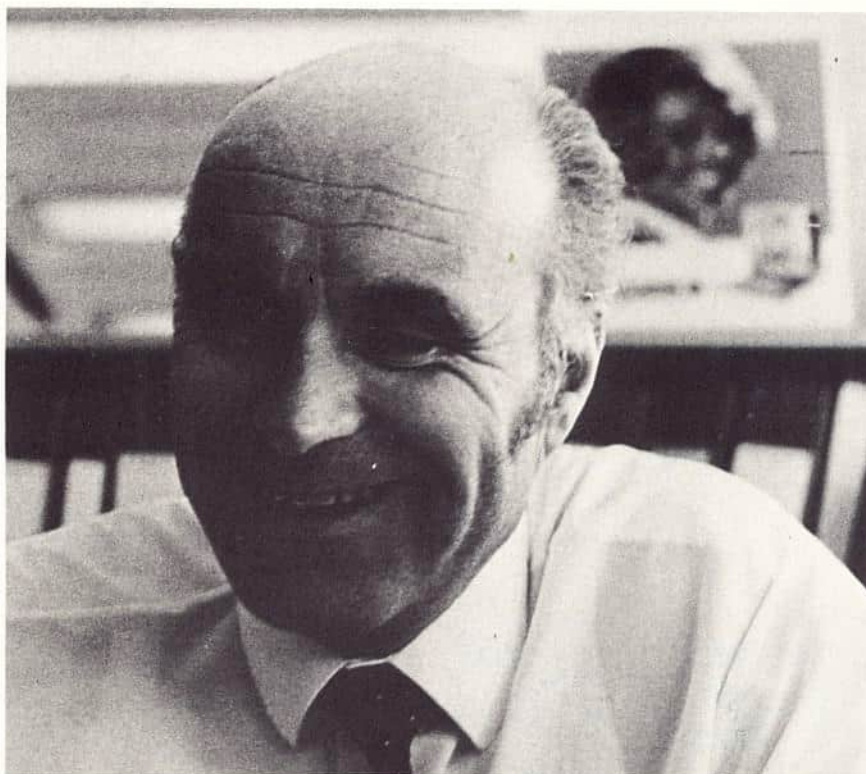
Vi ville gjerne få klarhet i saken, og hva var vel da mer naturlig for oss enn å kontakte jazzentusiast - Ole Alfstad. Bare ordet jazz fikk Alfstad til nærmest å boble over av iver, og vi savnet mer enn noe sinne en superrask stenograf. Den ene jazzhistorien avløste den andre, krydret med kjente Siemens-navn, instrumentering og titler på melodier. Vi fikk dessverre ikke med oss alt, men vi merket oss spesielt: - Tore Jensen (mon-  
torformann) - fantastisk trompetist - utmerket tolker av "gammal jazz" - spilt i Svensk TV - i Norsk TV - eget band - deltager på festival ditt og festival datt - Norges, for ikke å si Nordens beste jazztrompetist.

Nærmest uten å puste fortsatte Alfstad:

— Både Siemens og jeg har faktisk litt av æren for at Tore Jensen er blitt jazzmusiker. For mange år siden fikk vi av lagersjefen i Siemens, bruke lageret nede i Rosenkrantzgata til å øve i, og der lærte jeg Tore de fleste elementære knep i trompetspill. Du verden som det "svingte" der nede etter hvert.

Telefonen avbryter Alfstad midt i hans beretning om den tiden da han selv var aktiv jazzmusiker. Han spilte trompet - og det med stor suksess, - bl.a. i det velkjente Big Chief Jazz-Band.

Alfstad innrømmer gjerne at trompeten nok står hans hjerte nærmest, men slår straks fast at det må flere instrumenter til for at det skal bli dog gammel-dags jazzmusikk.



— Det er klart at det trengs flere instrumenter for å få det til å svinge skikkelig. Piano, gitar, bass for ikke å si saxofon, sier Alfstad og det virker faktisk som om han hører instrumentene mens han ramser opp. - Sonberg i 9. etg. spiller forresten utmerket på sax, og Per Egil Berg trakterer pianoet med stor dyktighet. Nå begynner det å svinge bra, avslutter Alfstad.

— Kunne det muligens dannes et bra storband av bare Siemensfolk? spør vi.

— Jeg kjenner jo ikke til alle musikere på Siemens, men jeg tror faktisk jeg ser konturene av et storband, sier Alfstad. Tore Jensen, Kvarvåg og jeg kunne jo danne stammen i brass-seksjonen. Vi burde nok ha støtte av noen trekkbasuner. I sax-seksjonen hører Sonberg og Gabrielsen (i biblioteket) naturlig hjemme. Et par mann til med sax eller klari-

nett kunne vært fint. Per Egil Berg kan nok ikke danne rytmeseksjonen alene, men en gitarist, en bassist og en som trakterer slagverk burde vel kunne oppdrives. Nordberg i 9. etg. spiller fiolin - han burde vi også kunne få med, selv om ikke akkurat fiolin hører hjemme i ethvert storband.

Det er tydelig at Alfstad nå hører hele orkesteret og det gjør nesten vondt å bringe ham ned på jorden igjen for å få en sluttkommentar.

— Slutt?, sier Alfstad, jeg håper nå at kanskje dette kan bli begynnelsen jeg. Tenk for et husorkester dette kan bli.

Ja, hvorfor ikke?

### SIEMENS INTERN

Utgitt av  
SIEMENS NORGE A/S  
Avd. for Markedsplanlegning og  
Informasjon